

landff er det rette Navn derpaa; alt Andet er Humberg. Man har fundet paa at døbe dette Sprog med et andet Navn, nemlig Oldnordiff, men det er det islandffe Sprog og ikke Andet. (Kofod: Det er gammel Norff!) Ja gammel Norff er det ogsaa, men Danff har det aldrig været, og det bliver det med Guds Hjælp heller aldrig. Jeg lader, som sagt, staa hen, om det bør optages som særskilt Sprog at lære Islandff, men for mig er det ganske klart, at det er en Forsyndelse imod Folk, naar man loffer dem til at tro; at de, naar de sætte deres Børn i Skoler af den islandffe Retning, derved kunne skaffe dem et lige saa godt Underlag for videre Udvikling som Mænd i Livet som den, Børnene kunne faa gennem de andre Retninger, hvori Skolen har udviklet sig hos os. Det er mig saa klart, som Noget kan være, at man vil komme til et sørgeligt Resultat, dersom man nogenfinde prøver derpaa. Jeg vil haabe, at der aldrig kommer en lovgivende Forsamling i Danmark, som vil gaa ind derpaa, og at der aldrig kommer en Regjering, som paa nogen Maade vil gaa ind derpaa. Der kommer et Supplement til denne Læren Islandff, og dette Supplement skulde være Historie, men der bliver talt derom saa ubestemt, som det vel er muligt. Hvad vil det sige: „Syldigere og mere Historie“? Dette Spørgsmaal er allerede behandlet af Nigsdagsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Vilde), og til hvad han har sagt derom skal jeg kun sige, at det næsten vil være en Umulighed i vort Land at skaffe Lærere til Skolerne, som, selv om Børnene kunde fatte det, og selv om man burde palle det i Børnene, ville være istand til at bibringe dem disse historiske Kundskaber, thi der er meget Saa, som kunne Historie, og det er ganske sikkert, at de have deres Eghede andre Steder, navnlig ved Universitetet; de ville vanffeligst gaa ind paa at lære Børnene i Skolerne. Jeg tror, dette vil frembyde en stor Vanffelighed, men da jeg, som sagt, haaber, at der aldrig vil blive gjort Prøve derpaa, skal jeg lade det ligge og kun tillade mig efter bedste Erne at anbefale det høie Thing at stemme imod Flerallets Forslag.

**Formanden:** Naar den ærede Læser brugte Ordet Humberg om en Betegnelse, der hyppig er brugt under Forhandlingerne her, føler jeg mig overbevist om, at det ærede Medlem ikke har anvendt dette Udtryk mod de ærede foregaaende Lærere, som have brugt denne Betegnelse.

**C. B. Nimeftad:** Jeg sagde, at da man — det er nu 20—30 Aar siden eller saa — fandt paa at kalde det islandffe Sprog — med Hensyn til hvilket Normændene og Islænderne skændtes om, hvis det var, medens de benegtede, at det var Danff, og deri havde de Ret — for Oldnordiff, var det Humberg, forsaavidt man regnede Sverrig og Danmark til Norden.

**Formanden:** Det ærede Medlem vil uidentivt erindre, at han sagde, at Betegnelsen af dette Sprog ved Oldnordiff er Humberg, og da denne Betegnelse hyppig er bleven brugt, vilde jeg blot advare ærede senere Lærere mod den Bilsfarelse, at det ærede Medlem skulde have villet sige noget Utilbørligt om dem derved.

**Sermanen:** Det har fra Først af ikke været min Hensigt at tage Ordet i denne Sag, i Erkjendelse af, at en Sag som den foreliggende, der angaar Ordningen af hele vort høiere Skolevæsen, trænger til at have og har ogsaa dygtigere Ordførere her, end jeg kan anses for at være. Naar jeg alligevel nu har bestemt mig til at tage Ordet, er jeg særlig bleven bevæget dertil ved det Foredrag, som vi igaar hørte fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (Brix), som desværre ikke i dette Dieblit er tilstede. Det ærede Medlem udtalte, at ganske vist var der i vor egen gamle nordiffe Landskultur en Dannelse, som vel kunde have Noget at betyde i vor Tid; men vort kultureliv hvilede ikke paa dette Grundlag; der var stift et Brud, sagde han, med denne vor gamle Dannelse; Forsøg paa nu at gjøre den til Grundlag for vor høiere Dannelse, vilde være et Brud med den almen virkelige Dannelses Grundlag, hvorpaa vi nu stode, nemlig den romerffe og